

**Nestoris Nouariensis vocabula suis locis: &
s[e]c[un]d[u]m Alphabeti ordinem collocata ...**

Nestor, Dionysius

[Straßburg], 1507

VD16 VD16 ZV 4606

S ante P

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98842](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98842)

Sorex & laurex teste Ser. sup. i. geor. dici p̄r. ne
q; ex fera & rodo cōponit: vt cū Catho. ridicu
lus sōniauit Vgu. sed a corrosiōis sono nomē
assūpsit: mus vocat. & facit in grō soricis
Sorum nō ab eo qd est semen: vel solus: la: lū de
ducit: vt Vgu. voluit: sed vt ait Antist. Labeo
soror dicta est: q; quasi seorsum nascit. sepaī q;
a domo: in qua nata est. quod etiā Marcel. an
notauit. Sororius: maritus sororis appellat
Sors. & fortis in recto declinari potest. Plaut. in
Casina. Vide ne qua illic insit alia sortis sub aq
quod etiam Priscia. annotauit
Sortis. Require in dictiōe fors
Sortio. Regre in dictiōe sortior.
Sortior tiris depo. est vbi. sed & sortio fortis ve
teres pulerunt: testib; Mar. & Prisc. Varro re
rum humanar. lib. xx. Quom venerint censo
res inter se fortiant

Sospes (& si habet foemininū sospita) cōis gñis
est: teste Prisc. Ouid. Fastor. ij. Sospita delubris
dē aucta nouis. Sospes nō tm q; seruat: sed & q;
seruat (qd Enn. Festo referente vsurpauit) dici
Soter. Regre in dictiōe foteris. (pōt.
Soterin. Require ibidem.

Soteris cū t exili. & foterin in recto declinari p̄t:
teste Prisc. Plau. in vitularia. Illic ait Soterinis ē
pater: ppriū fuit mulieris nomē. Soter etiā cū t
exili: ppriū fuit viri nomē: & dici p̄t saluator.

S ante P

Sparta hui⁹ spartæ cū t exili. & Sparte hui⁹ spar
tes declinari pōt: vrbs est Lacædemoniæ: de q;
Virg. geor. iij. Veloces spartæ catulos: acrem
q; molossū. Pasce fero pingui σωρπη græ
ce latine fillū: linea carpētarij: siue rubrica trās
ferri p̄t. Hoc spartū gen⁹ est herbæ apud His
panos frequētis: quæ ab Vgu. maf. gñe spart⁹
declinari precipit. Græci σωρπητοσ dicunt.

Spartæ. Regre in dictiōe sparta

Spartum. Ibidē.

Spartus. Ibidē

Spatha cū th aspira. scribit: neq; ab eo qd ē spa
tiū deducit: vt cū Catho. somniauit Vgu. Sed
a σπαθσω: qd est scindo vñ dilacero deriuat
Tortel. autē a σπαρομα: qd est euellō: traho
siue euagino deductum vocabulum tradit.

Specia. Require in dictiōe specus.

Specu. Require ibidem.

Specula. Require in dictiōe spes

Specular. Ibidē.

Speculare. Ibidem

Speculum. Ibidē

Specum. Ibidē

Specus hui⁹ cus vel speci declinari pōt: tā masc.
q; fœ. gñe: teste Prisc. quin & h specū & hæc spe
ca. & h spec⁹ huius coris. & h specu: vt idē Pri
scia. tradit. Cato. Specia p̄siti: quo aqua deuia
abiret. Gell. li. vi. nocti. arti. Sole medio et ari
do: ac flagrantī specū quādā naclis remorā: la
tebrosamq; penetro. Horat. in. iij. car. Quæ ne

mora: aut quos agor in specus. Ouid. li. Meta.
vij. Specus est latebroso cæcus hiatus

Spæleum cū æ diph. in media syl. scribit: necnō
& in prima: si Apuleio credis: ea. f. rōne q; dixi
mus in dictiōe syncar⁹. Vir. in Bucō. Certū ē
in siluis inter spæga ferag. id est speluncas

Spelunca. Require in dictiōe spæleum

Sperma hui⁹ spermaris: græcū ē vocabu. qd la
tine semē transferit. Neq; a spargo spargis deri
uatur: vt cum Catho. Vgu. somniauit

Spes hui⁹ spei. & speres hui⁹ speris Antiq. prule
rūt: teste Marcel. Lucil. Spero si speres q; pro
desse potes sunt. Inde fit spere q; p spe: alpere
sine spe: auctore Mar. et si Vgu. simplices dicti
ones esse tradiderit. Norandū tñ q; in simplici
spe syllaba. pducit: q; in cōposito breuiat: vt &
in alijs nōnullis fieri p̄lucuit. Spes notatium:

actm. vtm p̄ales habet. Boetius vlti. profa li
bri vlti. Ad rectas spes animū subleuate. Ho
ra. i. epi. Spes iubet esse ratas: dō p̄ali et abltō
caret: teste Probo: q; tñ. f. abltō Hiero. vñ est:
cū dixit in li. ij. Machab. c. vij. Noli frustra ex
tollī vanis spebus. & format p diminutionem
Specula. sicut res Recula. Cice. i. epi. Et eo ma
gis q; in oib; miserijs: hac tñ oblectabar specu
la. Specula itē locus edit⁹ est & eminēs: q; aliqd
videre & speculari possum⁹. Vir. lib. ænei. iij.
Specula mīscen⁹ ab alta: dat signū. Speculū est
quo faciēs speculamur. Speculare et p apocopē
specular cū syllabā corripit: sicut & speculū. et
si Vgu. pducit debere tradiderit. Marti. Hyber
nis obiecta locis specularia puros. Admittunt
soles: & sine face dies. Iuena. saty. iij. Quæ ve
hitur clauso: latis specularib; antro.

Speres. Require in dictiōe spes.

Spica. Regre in dictiōe spicus.

Spicum. Require ibidem

Spicus masc. & spica fœ. & spiciū neu. gñe decli
nari pōt: teste Ser. sup. primū geor. vbi ait. Ma
feu. vñ in viroq; numero habem⁹: neutri ve
ro in solo singulari et raro. Cice. in Arato. Spi
cum illustre ferens illustri corpore virgo.

Spina. Regre in dictiōe spinus

Spinus p̄ fructu arbuscula masc. gñis est: teste
Ser. sup. li. iij. georg. et si Vgu. fœmi. dicat esse
gñis. Virg. lib. prefato. Et spinea pruna ferētis
Hæc spina Sentis dicitur.

Splen nō venit a supleo: vt cū Catho. somnia
uit Vgu. Nam græci σπιν dicunt

Spolio lias. & spoliō depo. ptulerūt antiq. vñ
est illud. Et spoliātur eos et corpora nuda re
linquūt. Sed & spoliō aris dicebāt: teste Mar
cello: q; & Claudiū Quadrigariū refert dixisse
in annalib; Quod his p̄ militē licebat spoliaba
tur. Et Aphra. in carmie ait. Quos impune de
populatur: & dispoliat decus.

Q ij

Spolior. Regre in dictiōe spolio
 Spōgia a σπογγος qđ greci dicūt deriuat: nō
 aut a spuma: vt cū Catho. somniauit Vgurio.
 Sporta format p diminutionē Sportula et spor
 tella: teste Alconio.
 Sportella. Require in dictiōe sporta.
 Sportula. Require ibidem
 Spurcicia & spurcicies in vno scato dici p̄r. Lu
 ca. li. vi. At cōtra nobis cōtū taterima cū sit.
 Spurcicies eadē porcis hęc mūda videt.
 Spurcicies. Require in dictiōe spurcicia

S ante Q

Squalidus. Regre in dictiōe squalus.
 Squalus: la. lum. & squalid⁹ squalida squalidū
 in vna scato accipi: teste Marcel. Ennū indu
 cente dicentē in Telamone. Lauere vestem la
 chrymis squalam & sordida

S ante T

Stabulo las neurale & stabulor depo. vtrūq; i
 vsu habet. Sta. li. Thæ. ii. Geticoq; pecus stabu
 lare sub Hæmo. Vir. li. gnei. vi. Cētauri i fori
 bus stabulāt. Oui. li. Meta. xiiij. Hoc pec⁹ omē
 meū est: multæ stabulantur in antris
 Stabulor. Require in dictiōe stabulo.
 Stadiū grecū est vocab. & latine curriculum trās
 fertur. Est aut mille passū pars octaua. neq; a
 sto stas deriuat: vt cū Catho. Vgu. somniauit
 Stadi⁹ mas. & stadiū neu. gñe greci pferūt. Sic et
 vtroq; mō apud nos declinari posse dixerim.
 Staticulum. Require in dictiōe statua.
 Statio. Ibidē
 Statiūcula. Ibidem
 Statua format p diminutionē Statūculus: teste
 Donato in editiōe. ij. Diuus aut Hiero. Dona
 ti discipulus: b̄ staticulū a statua formauit. Ait
 em in trālatiōe Homel. v. Origenis sup penta
 teuchū. Sed vxor ei⁹ imemor pcepti: retrorsū
 respicit: ipositā legē rupit sit staticulū. Et paulo
 post. Memētore vxoris Loth. Qđ aut sit stati
 culū satis insipienti⁹ eius expositū videt indicū
 Statio autē format diminutiue statiūcula. si
 cut ratio ratiūcula.

Statunculus. Require in dictiōe statua.

Statuo is: facit in p̄o statui: in supi. statū. Sise q;
 q; p̄teritū & supinū format listo trāsiuū: sed
 neutrale steti: absq; supino. Sto facit in p̄o steti
 Cōposita a sto stas: p̄teriti duplicationē seruāt
 vt restiti: p̄stuti: perstuti: cōstiti: substiti: astuti: in
 stiti: destiti: obstiti. Absto aut nō abstiti modo:
 sed & absti facit: dicēte Oui. li. Meta. xi. Alcyo
 ne lachrymas: et q; pars amouet: abstiti: nisi for
 te velimus dicere Quidū syncopā fecisse. Horz
 autē sto cōpositio: supina antiq; varie protu
 lerūt: teste Pril. Brutus i epist. Occiso Cato Cē
 sare postq; mare trāsierat: p̄statum est. Arator.
 Quod vora regrūt: P̄staturus adest. Aemilius
 orator. Tēpore astitū: atq; petiū: me esse.

Sta. li. Thæ. viij. Quē sic orsa prior spes ne ob
 statura pelagis. Luca. li. ij. Cōstatura fides su
 perū. Mar. Cōstatura fuit Megalēs purpura
 centū. Nā si p̄staturus: obstitura: vel p̄stitura le
 gere: versus stare nō possent. Sto interpte Ser
 uio: plura detinet scata. Stat: fixus est. Vir. lib.
 gnei. x. Stat sua cuiq; dies. Stat: adest. Virg. lib.
 gnei. iij. Stat sonipes ac frena ferox. Stat: posi
 tū est. Vir. li. gnei. iij. Stāt manib; aræ Cærule
 is mæstæ vittis. Stat: plēnū ē. Vir. Iam puluere
 celū: stare videt. Stat: eminet. Virg. li. gnei. v.
 Stat: ferrea turris ad aures. Stat: placet. Virg.
 Stat casus renouare oēs. Idē. Stat: confetre ma
 nū. Stat: est. Vir. li. gnei. i. Omnis in Aschanio
 chari stat cura parētis. Stat: horret. Vir. Stant
 lumina flama

Sterilis. Reg. in dic. sterilus.

Steril⁹ sectūda. & sterilis tertia decli. declari pos
 se oñdit Pōpe⁹ in dictiōe sterilā: p̄ sterilē: dicen
 te etiā Lucre. li. ij. Et sonitu sterilia: & succo.

Sterno nis facit in p̄o strauit: teste Pril. gnetiā &
 sternui. Proper. Ardu⁹ argutū sternuit omen
 amor. Catul. Dextra sternuit appellatiōe

Stigma huius matis cū t exili & i lati. græca ē di
 ctio: a στίχο: qđ est p̄go deducta: non aut a
 stinguo guis: vt cum Carhol. Vgu. somniauit

Stilla. Require in dictiōe stilus.

Stillicidiū. Ibidē.

Stilum. Ibidē.

Stilus cū t exili et y græco & vnico l scribit. nam
 primā corripit syl. sed & stylū declinari pōt: a
 nostris colūna trāsferi. Hora. ser. x. Sepe stylū
 vertas iter: q; digna legi sūt. M. Manili⁹ lib. v.
 Cui⁹ erit qđ in chartis stylus ip̄e cruētus. Qual
 fred⁹ in arte poeti. Vñ p̄rripiat cursum stylū
 aut vbi gades figat. Luca. li. v. Et pueris cōmē
 darūt muliebre stylūq;. Stilla cū t exili & i lati
 no & gemino l: dimiuitiū ē a stiria: auctorib;
 Pōpe. & Seruio. Est aut Stiria (vt Rhemi⁹ inter
 prerat Palæmon) gutta pendēs: q; nōdū cecidit
 Vñ errauit līdor⁹ li. xiiij. cū dixit. Gutta ē: quē
 stat: stilla q; cadit. Vir. Stiriaq; ip̄exis induruit
 horrida barbis. Inde fit Stillicidiū. & a stilla stil
 licidiū.

Stypa. Reg. in dic. Styrps

Styparor. Ibidē.

Styps. Ibidem

Stypes. Ibidem

Stypula. Ibidem

Stypulor aris cū t exili & y græco cōe p̄bū ē. lu
 ue. Quantū vis stypulare: & p̄tinus accipe qđ
 do. Actiue hic ponit. Passiue aut apud Sueto.
 legit. Ait em. Quē verat minorē annis q̄nded
 stypulari. hoc est interrogari

Styrax cū t exili & y græco: gen⁹ est aromatis.
 neq; a styria descēdit: vt cū Catho. Vgu. som
 niavit. Plī. li. xij. natu. hist. Arabes ex Syria re
 uehūt styracē acri odore. Hiero. in Ecclesiastico.
 ca. xxiij. Et quasi styrax: & galban⁹ & vngula
 & gutta. Sunt tamē qui ibi storax legunt